

[Aage Fogh.]

Det er heldigvis ikke rigtigt. De sidst foreliggende oplysninger om landbrugets gældsforpligtelser lyder på, at værdierne er belånt med 35 pct., og da den samlede værdi af de danske landbrug ligger på omkring 25 milliarder kr., vil det heraf fremgå, at den samlede gæld kun kan ligge omkring 7-8 milliarder kr. Det er ikke en gældskrise, det drejer sig om, det er en likviditetskrise, og den må vi kunne klare foreløbig og så, når tiden er til det, gå videre med strukturændringer.

Aksel Larsen: Det er en misforståelse, hvis man tror, der er nogen, der har bebrejdet landbruget, at det greb til samme kampmidler som andre. Det, man har bebrejdet de folk, der iværksatte leveringsstrejken, er, at de samme folk, som rasede over, at arbejderne strejkede, og forlangte statsindgreb mod arbejderne, selv laver noget, som de påstår ligger på linje med arbejdernes strejke og ikke kræver statsindgreb.

Dernæst, at hælde mælken i møddingen, det er minsandten ikke det samme som at strejke over for en maskinfabrik eller i transporten. Dér ødelægger man dog ikke produkterne. Derfor kan det, der blev foretaget fra visse landbrugslederers side, ikke sidestilles med arbejdernes strejke. Det kan det heller ikke, fordi der ikke var en beslutning hos landmændene om, at de ville strejke eller ønskede at strejke; men ved hjælp af næsten fysiske magtmidler, ved ulovligheder o. s. v. gennemtvang man, at det var meget svært for dem, der gerne ville aflevere mælken til mejerierne, overhovedet at komme til at aflevere.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen siger, det var nødvendigt med det, han kalder leveringsstrejke, for at hindre slagteristrejken. Jeg synes, det ærede medlem skulle tænke på det, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har oplyst: hvis ikke landbrugets såkaldte kompensationsudvalg havde sat sig imod, at der blev stillet mæglingsforslag i slagterikonflikten, et mæglingsforslag, om hvis indhold man var enig fra begge sider, var der ikke blevet nogen slagteristrejke, bortset fra at den jo blev gjort temmelig illusorisk derved, at man forbød levering af grise til slagterierne.

Jeg takker den højtærede minister for den redegørelse, vi har fået om forhandlingernes forløb. Jeg synes, det er ganske nyttigt, at vi nu ved en fremstilling, som man ikke har gjort forsøg på at bestride fra mælkeødelæggernes ordførers side, har fået fastslået, at der hele tiden har været forhandlingsmuligheder, og at den fremstilling, der er givet bl. a. af det ærede medlem hr. Anders Andersen — dog ikke i synderlig grad her i salen — er urigtig. Jeg takker også for de oplysninger, vi har fået om den beløbsramme, der blev aftalt, da forliget blev sluttet. Man kan være uenig i dette forlig, man kan synes, det burde være anderledes, men det, det drejer sig om, er at få fastslået, at det er urigtigt, når f. eks. venstrepresen har forsøgt at påstå, at man har truffet aftale om et tilskud til landbruget fra staten på 500 mill. kr. eller endnu flere penge, en påstand, som ganske øjensynlig kun er fremsat for at give det udseende af, at det var den såkaldte leveringsstrejke, der fremskaffede dette resultat.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg har ikke meget at føje til det, jeg sagde før. Kun vil jeg gerne over for det ærede medlem hr. H. C. Toft beklage, at der ikke har været den tid, som var ønskelig, til også at orientere oppositionen. Det kan jo ikke hjælpe, at jeg henviser til, at jeg i min fremsættelsestale udtrykkelig nævnte afviklingen af amtsskatterne, for i min dupliserede tale, som det ærede medlem på det tidspunkt havde fået udleveret, var dette ved en beklagelig fejl ikke kommet med, så han kunne ikke se det af den; men alle, der hørte min fremsættelsestale i forgårs, har altså ikke i dag behøvet at spørge, hvordan det forholder sig med amtsskatterne, for det fremgik af talen, hvad det stenografiske referat vil vise.

Må jeg med hensyn til kornordningen sige, at det har gennem alle forhandlinger været det vanskeligste punkt. Den ordning, man er nået til, er resultatet af mange timers forhandlinger, og jeg har forstået, at alle parter har affundet sig med, at sådan skulle det være, nogle med beklagelse over, at priserne ikke blev højere, andre med beklagelse over, at vi overhovedet skulle have en ordning.

Må jeg så endelig til allersidst sige til det